

SUNUŞ

". Çocuktum, yaşamımı tiyatroya adadım: Hem sevdiğim bir işte, bir sanat kolunda çalışmak için, hem de bu sanat dalının toplumun yüreğinde çiçekler açtıracığına inandığım için. Bu inanç o kadar derine kök saldı ki, yarın kıyamet kopacağını bilsem bugün "bir tiyatro daha açarım" diyecek ölçüde bir saplantı gibi. Saplantı sözcüğü abartılmış sayılmasın; tam anlamıyla yerinde. Çünkü, yeryüzünde tiyatronun binbir derde deva olduğuna inandım bir kez. Bütün kötülüklerin, insanın insandan kopmasından, uzaklaşmasından; birbirlerinin sıcaklığını, sevgisini duymadıklarından doğduğuna inanç getirdim bir kez. Artık, beni bu inançtan, bu kanıdan kurtaramazdı kimse. Onun için, bu yolu doğru yol belledim. İyiliğe, güzele, gerçeğe çıkarıcı yol." Muhsin Ertuğrul / Benden Sonra Tufan Olmasın.

25 yıldır serbest gazeteciyim. Son 15 yıldır çalışmalarımın büyük kısmını tiyatro sanatçılarımızla yaptığım söyleşiler oluşturuyor. 150'yi geçen söyleşilerimin bir kısmını Berlin'de, bir kısmını ise zaman zaman İstanbul'a yaptığım söyleşi turlarımda yaptım. Gün geldi günde iki oyun seyrettim, gün geldi , İstanbul'un o tenha (!) trafiğinde, ,İstanbul kazan ben kepçe' söyleşiden söyleşiye koşturdum. İstanbul'daki lise dönemimde, 1970'li yılların başlarında, her ne kadar tiyatro oyuncusu olmak istedimse de, olmadı, veya olamadım, ya da beceremedim. Edebiyata gönül vermemin yanında; iyi bir tiyatro seyircisi olmaya da özen gösterdim. Sonraki yıllarda, Berlin'deki kimya öğrenimim sırasında girdiğim gazeteciliğimi yavaş yavaş tiyatro alanında devam ettirdim.

Yazı alanında Cumhuriyet gazetesinin yazarlarını, tiyatro alanında ise Muhsin Ertuğrul'u örnek aldım.

Çağdaş Türk Tiyatrosu'nun kurucusu Muhsin Ertuğrul'un yukarıdaki yazdığı cümleleri, benim tiyatro sanatına verdiğim önemde ve yaptığım söyleşilerimde hep öncülük ettiler. Yaptığım söyleşilerimde sadece sanatçılarımızın sanat yaşantılarını değil; aynı zaman da Türk tiyatrosundan da görüntüler vermeye çalıştım.

Evet, ben de Muhsin Ertuğrul gibi:

"tiyatronun binbir derde deva olduğuna inandım bir kez."

"yarın kıyamet kopacağını bilsem bugün ,bir sanatçımızla söyleşi yaparım' "

ADEM DURSUN

27 Mart 2010 BERLİN

Mustafa Balbay'a ithaf yazısı:

Türkiye'nin aydınlık insanları...

1970'li yılların başlarında, lise yıllarımda, Cumhuriyet gazetesinin aydın yazarlarıyla tanıştım: Nadir Nadi, İlhan Selçuk, Oktay Akbal, Melih Cevdet Anday, Vedat Günyol, Mustafa Ekmekçi... ve Uğur Mumcu gibi... Cumhuriyet gazetesi ve değerli yazarları benim dünyamı değiştirdi, beni yaşadığım toplumda daha duyarlı kıldı; tam bir "okur-yazar" olmanın yolunu keşfettim. Araştırmacı gazeteciliği rahmetli Uğur Mumcu'nun Gözlem köşesinde öğrendim. Daha sonra ise Gündem köşesinde Mustafa Balbay'ı takip etmeye başladım. Ta ki, "Ergenekon Soruşturması" kapsamında gözaltına alınıncaya kadar.

Bir yılı geçti, hâlâ özgürlüğüne kavuşamadı!

Tiyatro sanatçımız Yıldız Kenter, geçenlerde Kraliçe Lear'i sahneledikten sonra Mustafa Balbay'ın 365 gündür tutuklu olmasına tepki gösteren bir konuşma yaptı:

"Mustafa Balbay sorgusuz sualsiz, nedensiz tutuklandı.

Beş gün, 25 gün, 90 gün, 200 gün, 300 gün, 365 gün... Nedeni mi? Bilmiyorum, anlayamıyorum. Demokrasiyle, hukukun üstünlüğüyle hiç de bağdaşmayan bir biçimde... Güven duygum yok oluyor, canım acıyor, korkuyorum. Utanıyorum.

Hep saydım günleri çıkar diye ama 365 gün olunca bir şey kabardı içimde... Neden tutuklu olduklarını anlayamadığımız insanların neden tutuklu olduklarını anlamamız lazım.

Anlayamıyorsak, o işte bir bit yeniği var demektir."

Evet, Mustafa Balbay 395 gündür tutuklu...

Değerli sanatçımız Yıldız Kenter gibi benim de canım acıyor, günleri sayıyorum.

Kendisinin bir an önce özgürlüğüne kavuşması dileğiyle bu kitabımı değerli gazetecimiz Mustafa Balbay'a ithaf ediyorum.

Adem Dursun

4 Nisan 2010 Berlin

Özgeçmiş :

ADEM DURSUN 1956'da Balıkesir'de doğdu. 1960'lı yılların ortalarında ailece "Taşı toprağı altın" sanılan İstanbul'a göç etti. İlk, orta ve liseyi İstanbul'un Zeytinburnu semtinde okudu. 1970'li yıllarda aşık olduğu İstanbul'un "Sahaflar Çarşısı"ndaki kitapların kokusuyla büyüdü. 1980 yılında ikinci göçünü yaşadı; Berlin'e geldi. Berlin'de kimya öğrenimi sırasında, İstanbul'a olan hasretini, İstanbul'dan getirttiği Cumhuriyet gazetesi ve kitaplarla giderdi. Şiirle başladığı yazı hayatına, Milliyet ve Sabah gazetelerinde yazmış olduğu makalelerle devam ederken, kendini gazeteciliğin içinde buldu. Serbest gazeteci olarak Milliyet, Sabah, 8. Gün ve Cumhuriyet HAFTA gazetelerinde politika, spor, eğitim, kültür ve sanat haberleri yazdı, söyleşiler yaptı. On yıl Berlin Merhaba dergisinde Haber Müdürü olarak çalıştı. Türkiye'den gelen tiyatro sanatçılarıyla yaptığı söyleşilerini bu dergide sürdürdü. Parelel olarak ta, söyleşileri Türkiye'nin çeşitli tiyatro internet sayfalarında (www.tiyatronline.com, www.tiyatrom.com, www.tiyatronet gibi) yayınlandı. Son yıllarda İstanbul tiyatro söyleşileri SAHNE TOZU adıyla sadece www.tiyatronline.com'da yayınlanmaktadır.